

Jean-Christophe Spinosi

Missa Solemnis

4

DILLUNS, 9 DE NOVEMBRE DE 2015 – 20.30 h

Sala de Concerts

Adriana Kučerová, soprano

Josè Maria Lo Monaco, mezzosoprano

Topi Lehtipuu, tenor

Florian Boesch, baríton

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Josep Vila i Casañas, director)

Ensemble Matheus

Jean-Christophe Spinosi, director

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Missa Solemnis en Re major, op. 123

82'

I. Kyrie

II. Gloria

III. Credo

IV. Sanctus et Benedictus

V. Agnus Dei

Tots sou part del Palau

Mecenases Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion — Vesta Rehabilitación

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenases d'Honor

Comentari

“Subordinació del virtuosisme a la Idea. L’impetu de Beethoven li va permetre superar les possibilitats confortables de l’instrument o de les veus. Però en recíproca correspondència, va forçar i va ajudar els instrumentistes i les orquestres a obtenir més grans poders d’execució; poder sobre les dificultats i poder de resistència i pensament.”
(Ferruccio Busoni)

La *Missa Solemnis* (1819-23) culmina la producció religiosa de l’autor –*lieder*, dues misses, l’oratori *Crist a la muntanya de les Oliveres*–, tot constituint un cim solitari i inabastable de la producció final de l’autor, marcada tota per l’aura de l’estil tardà. Punt omega d’una evolució artística i humana extraordinària que Panofsky reconeix només a l’abast d’un nombre molt reduït de mestres, quan l’afirmació de la subjectivitat –abocada al misteri de l’hora final– ja no exigeix el rebuig de tota convenció, i en un exercici de lliure i suprema individualitat, és capaç d’anar més enllà del seu propi estil deixant enrere fins i tot els seus admiradors més propers. Cruïlla que en el darrer Beethoven s’associa estretament a la fuga, que Goethe havia glossat com la munió de pensaments desplegats dins la ment divina en els instants previs a la creació del món. Com afirma Panofsky: *“Davant de les fugues tardanes de Beethoven, els darrers dibuixos de Miquel Angel o les pintures tardanes de Rembrandt, sentim [en Dürer] que el receptacle extern s’ha de fer tan rígid i resistent com sigui possible per suportar la pressió d’una passió interna molt més forta que la que en períodes anteriors es deixava contenir en recipients més elegants i flexibles.”*

Encarregada per l’arxiduc Rodolf per a la celebració del seu nomenament com a cardenal arquebisbe prevista per al 1820, l’obra no fou acabada fins al 1823. Fet que té un insigne precedent en Mozart i la seva *Gran Missa*, que no només defuig qualsevol tipus de funcionalitat immediata –la mateixa tonalitat de Do menor ho qüestionaria–, sinó que romangué inacabada. Els adjectius amb què Beethoven encapçala el final –*Gran fuga*– del *Quartet op. 130*, *“tantôt libre, tantôt recherchée”*, es poden aplicar també a la *Missa Solemnis*, que si bé assumeix en línies generals la tradició vienesa pel que fa a l’organització i hermenèutica textual, palesa un tractament dels textos canònics molt personal i no exempt de desviacions significatives, tot intensificant els seus mitjans expressius a una escala fins aleshores desconeguda. Punt on juga un paper cabdal una concepció molt avançada i personal del contrapunt. L’eclosió polifònica del darrer Beethoven no es pot entendre sense la confluència i la integració formidable de l’impuls èpic i la grandiositat dels cors de Händel, diatònics i molt espaiosos, i la riquesa inexhaurible del contrapunt de Bach i el seu agosarat cromatisme.

Tots recordem amb emoció la primera vegada que vàrem escoltar aquesta música. La grandesa imponent dels acords que obren el “Kyrie”, el canvi de pulsació rítmica que subratlla i dona impuls a la cordialitat implorant del “Christe”, o l’entusiasme exultant que presideix el “Gloria”, que conviu amb la tendresa de la crida a la pau, el lirisme del “*Gratias agimus tibi*” o la pregària íntima del “*Qui tollis*”, que respon amb eloqüència a les diverses seccions que l’integren i que culminen amb la magnífica fuga final. Una arquitectura colossal determina igualment el curs i els passatges fugats del “Credo”, del qual voldríem destacar el misteri i recolliment de l’“*Et incarnatus*”, amb la seva meravellosa coloració modal arcaïtzant en

què l'emoció es fa més propera i humana, tendra i colpidora, precedint el dramatisme dolorós del “*Crucifixus*” i la davallada del “*et sepultus*”, abans de l'esclat joïós de la resurrecció, d'una noblesa corprenedora. Clou el moviment la doble fuga “*Et vitam venturi saeculi*”, de proporcions inaudites, les enrevessades polifonies de la qual (amb les seves terceres que remeten a la *Hammerklavier*) confirmen els vincles íntims entre la *Missa* i les darreres sonates i quartets, com el quadern d'esbossos *Artaria 195* il·lustra de manera fefaent. Pàgina d'una extraordinària complexitat i abast expressiu, les exigències tècniques i expressives de la qual confirmen les paraules de Busoni, i ratifiquen en la seva desmesura la pertinença del qualificatiu *monstruós* (aplicat també al Goya de les *pinturas negras*), que enllaça amb la categoria del *demoniac* de Goethe –allò que no pot explicar-se per mitjà de l'intel·lecte ni de la raó–, tot esdevenint finalment signe d'un anhel expressiu infinit que ens projecta envers la transcendència i el sublim. El so sagrat dels trombons introdueix el “Sanctus”, la solemnitat del qual ben aviat donarà pas a l'expressió tremolosa del cor i a l'escriptura *flamboyant* del “*Pleni sunt coeli*” i l’ “*Osanna*”, després dels quals l'autor introduirà una de les seccions més emotives de l'obra, el “*Benedictus*”, de prodigiosa orquestració, amb el doble moviment de descens i ascens del violí solista, pàgina visionària precedida d'una profunda reflexió simfònica replegada sobre si mateixa. Segueix l’ “*Agnus Dei*”, en la fosca tonalitat de Si menor, sentida pregària pel perdó i la invocació per moments angoixant de la pau, tant exterior com interior, el curs de la qual es veurà alterat sobtadament per la irrupció d'aires marcial no exempts de violència –“*Miserere nobis*”– tensant el discurs, que culmina en sengles *fugati* corals (que remeten a la *Sonata op. 110*), la resolució dels quals es veu sacsejada per la introducció d'un vigorós fugat orquestrat, el caràcter agònic del qual evoca fortament el moviment inicial de la *Novena Simfonia*. Pàgina d'una rara intensitat que donarà pas a la conclusió de l'obra en un clima menys afirmatiu del que caldria esperar.

L'emoció que suscita aquesta obra, d'un abast espiritual i estructural inusual fins i tot per a l'autor, no deixa de créixer amb cada nova audició. És en aquest punt que rau la grandesa i pervivència dels clàssics, que –com bé deia Calvino– mai no acaben de dir tot el que han de dir, i afegint-hi les successives generacions nous sediments de significació al seu sentit primigeni. L'obra planteja reptes gairebé sobrehumans tant als intèrprets com als oients, amb el benentès que –com assenyalà Schnabel– les obres mestres sempre són més grans del que pugui ser-ho qualsevol de les seves interpretacions, no només en el pla de la realització material, sinó també per la seva inequívoca dimensió utòpica.

Benet Casablanca i Domingo, compositor, escriptor i divulgador musical

Discografia

Ludwig van Beethoven:

Missa Solemnis, op. 123

Eva Mei, soprano. Marjana Lipovšek, mezzosoprano. Anthony Rolfe-Johnson, tenor. Robert Holl, baix. Arnold Schoenberg Choir. The Chamber Orchestra of Europe. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Charlotte Margiono, soprano. Catherine Robbin, mezzosoprano. William Kendall, tenor. Alastair Miles, baix. The Monteverdi Choir. The English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Archiv-Produktion.

Elisabet Söderström, soprano. Marga Höffgen, contralt. Waldemar Kmentt, tenor. Martti Tälvelä, baix. New Philharmonia Chorus. New Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. Emi.

Heather Harper, soprano. Janet Baker, mezzosoprano. Robert Tear, tenor. Hans Sotin, baix. New Philharmonia Chorus. London Philharmonic Orchestra. Carlo Maria Giulini, director. Emi.

Gundula Janowitz, soprano. Christa Ludwig, contralt. Fritz Wunderlich, tenor. Walter Berry, baix. Wiener Singverein. Berliner Philharmoniker. Herbert von Karajan, director. Deutsche Grammophon.

Anna Tomowa-Sintow, soprano. Patricia Payne, contralt. Robert Tear, tenor. Robert Lloyd, baix. London Symphony Chorus. London Symphony Orchestra. Colin Davis, director. Brilliant Classics.

Teresa Stich-Randall, soprano. Norma Procter, contralt. Richard Lewis, tenor. Kim Borg, baix. BBC Choir. BBC Symphony Orchestra. Jasha Horenstein, director. BBC Legends.

Lois Marshall, soprano. Nan Merriman, mezzosoprano. Eugene Conley, tenor. Jerome Hines, baix. Robert Shaw Choral. NBC Symphony Orchestra. Arturo Toscanini, director. RCA.

Edda Moser, soprano. Hanna Schwarz, contralt. René Kollo, tenor. Kurt Moll, baix. Hilversum Radio Choir. Concertgebouw Orchestra. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Selecció a càrrec de **Javier Pérez Senz**, periodista i crític musical

Biografies

Adriana Kučerová, soprano

La jove soprano eslovena va estudiar a l'Escola de Música de Bratislava, al Conservatori Superior de Lió i a la Universitat de Música i Dramatúrgia de Bratislava.

La temporada 2012-13 va destacar en *L'elisir d'amore* a l'Òpera de Viena, *Messiah* amb Jean-Christophe Spinosi i Ensemble Matheus a Hamburg i Tolosa de Llenguadoc; com a Anne Trulove (*The Rakes Progress*), a la Deutsche Staatsoper de Berlín; en *Alessandro* de Händel amb l'Armonia Atenea, *Serse* en concert amb J-Ch. Spinosi a Dortmund, *Falstaff* a la Bayerische Staatsoper de Munic i en el rol de Gilda (*Rigoletto*) al Festival Cesky Krumlov (República Txeca).

Malgrat la seva joventut, ja ha tingut grans èxits en auditoris, teatres i festivals importants: Teatro alla Scala, Bayerische Staatsoper, Wiener Staatsoper, Deutsche Oper i Deutsche Staatsoper de Berlín, La Bastille de París, Teatro dell'Opera de Roma, Maggio Musicale Fiorentino, Teatro Carlo Felice de Gènova, New Israeli Opera Tel Aviv, Theater an der Wien, Houston Grand Opera, Dallas Opera, Theatre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, festivals de Glyndebourne, Salzburg, Ravenna, Spoleto, Rørø (Noruega) i Gstaad, BBC Proms...

Ha treballat amb directors de renom, com R. Muti, I. Bolton, D. Barenboim, G. Dudamel, V. Jurowski, N. Harnoncourt, K. Nagano, J-Ch. Spinosi i K. Ono, i ha estat distingida amb premis importants.

Entre els seus treballs discogràfics recents, figuren una aclamada *Segona Simfonia* de Mahler amb la London Philharmonic Orchestra sota la batuta de Vladimir Jurowski i les *Cançons amoroses* de Dvořák amb el Thymos Quartet i Christoph Eschenbach al piano.

Josè Maria Lo Monaco, mezzosoprano

És una de les veus de *mezzo* més prometedores de la seva generació. Va debutar el 2005 a l'Acadèmia del Festival Rossini de Pesaro com a Melíbea (*Il viaggio a Reims*). La mateixa temporada va debutar a La Scala de Milà amb la *Petite Messe Solennelle* i *Dido and Aeneas*. Sovint ha retornat a aquest teatre i la temporada 2014-15, amb *Le Comte Ory*, ho va fer al costat de Juan Diego Flórez.

Ha estat convidada als teatres més prestigiosos –La Scala, Teatro Real de Madrid, Gran Teatre del Liceu, Opéra Garnier de París, Festival de Salzburg, La Fenice de Venècia, Opéra de Lió... Col·labora amb directors d'orquestra com R. Muti, A. Pappano, E. Pidò, R. Abbado, A. Zedda, O. Dantone, J. Savall, J-Ch. Spinosi, F. Biondi, D. Renzetti i E. Mazzola, i amb directors d'escena com R. Carsen, O. Py, P. L. Pizzi, C. Levi o J. Osinski, entre d'altres.

El seu extens repertori inclou obres de Monteverdi, Purcell, Gluck, Mozart, Rossini, Donizetti i Bizet, entre d'altres. El seu debut amb *Carmen* a Opéra National de Lió va ser premiat com a producció de l'any per Mezzo TV. També actua sovint en concert i recital i col·labora amb importants conjunts d'instruments històrics: Academia Bizantina i Octavio Dantone, Complesso Barocco i Alan Curtis, Ensemble Matheus i Jean-Christophe Spinosi, Euopa Galante i Fabio Biondi, etc.

La temporada 2015-16 ha cantat *La gazzezza* de Rossini al Festival d'Òpera de Pesaro, *La Cenerentola* a l'Òpera de Roma, *Missa Solemnis* de Beethoven en gira europea amb J-Ch. Spinosi i l'Ensemble Matheus, *Alcina* de Händel al Teatro Real de Madrid, *L'Orfeo* de Monteverdi a l'Òpera de Lausana, *Norma* a l'Òpera de Valònia...

Topi Lehtipuu, tenor

Nascut a Austràlia de pares finlandesos, va estudiar a l'Acadèmia Sibelius d'Hèlsinki. Abans de viure a París va fer les primeres actuacions operístiques al Théâtre des Champs Elysées, Ópera Vantaa (Finlàndia) i Festival de Savonlinna.

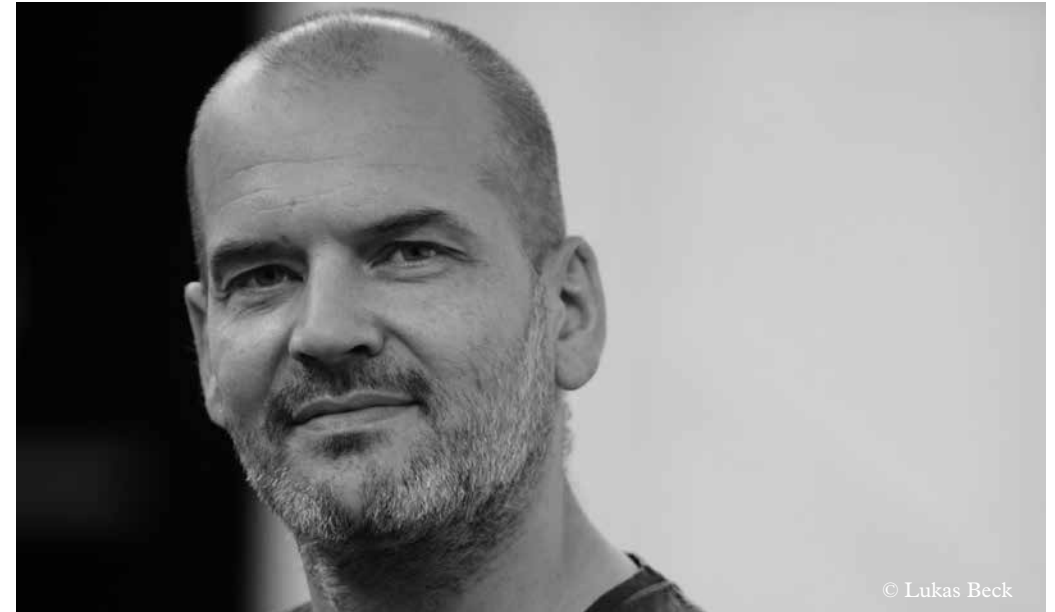
S'ha especialitzat en el repertori contemporani i en la música antiga, així com en els principals rols mozartians de tenor. Actua habitualment sota la direcció d'Ivor Bolton, Emmanuelle Haïm, René Jacobs, Vladimir Jurowski, Riccardo Muti, Christophe Rousset, Sir Simon Rattle, Esa-Pekka Salonen i Jean-Christophe Spinosi i ha treballat també amb Christopher Alden, John Cox, Claus Guth, Dominique Hervieu, Nicholas Hytner, Yannis Kokkos, Barrie Kosky, Christof Loy, José Montalvo, Laurent Pelly i Peter Sellars.

A més de fer-ho al Japó i als Estats Units, ha actuat per tot Europa, a les principals sales de concerts de Berlín, Brussel·les, Hèlsinki, Londres, París, Salzburg, Madrid i Viena, entre d'altres. Els seus projectes fins al 2016 inclouen *Il barbiere di Siviglia* de Paisiello a Viena i *Iphigénie en Tauride* de Gluck en el Festival de Salzburg.

Entre els seus enregistraments cal remarcar *The rake's progress* (nominat als Grammy el 2012), *Die Meistersinger von Nürnberg* en DVD, *Così fan tutte* en DVD gravat en el Festival de Salzburg, la *Passió segons sant Mateu* de Bach en DVD (amb la Filharmònica de Berlín, Sir Simon Rattle i Peter Sellars) i CD (René Jacobs i l'Akademie für Alte Musik, nominat als Grammy i Echo Klassik el 2014), *Ezio* de Gluck (Virgin Classics), sota la direcció d'Alan Curtis, i un disc d'àries de Vivaldi amb Diego Fasolis.

Director artístic del Festival de Turku, ha estat nominat director del Festival d'Hèlsinki a partir de l'octubre de 2015.

Florian Boesch, baríton

© Lukas Beck

Va rebre les primeres classes de cant amb Ruthilde Boesch i més tard va estudiar lied i oratori a Viena amb Robert Holl.

El baríton austríac és un dels millors liederistes actuals, amb actuacions al Wigmore Hall, Musikverein i Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Laeiszhalle d'Hamburg, Philharmonie de Colònia, festivals d'Edimburg i Schwetzingen, Philharmonie de Luxemburg, així com als Estats Units i al Canadà. Acompanyat per M. Martineau ha ofert la integral dels cicles de Schubert a Glasgow i Austràlia. La temporada 2014-15 va ser artista resident al Wigmore Hall.

Treballa amb grans orquestres i directors: Filharmònica de Berlín, Concertgebouw d'Amsterdam, Filharmònica de Radio France, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony, Nacional Danesa, Bamberger Symphoniker i, entre els directors, I. Bolton, R. Chailly, G. Dudamel, Á. Fischer, I. Fischer, V. Gergiev, Ph. Herreweghe, R. Norrington, S. Rattle, F. Welser-Möst i N. Harnoncourt.

En òpera ha actuat al Festival de Salzburg, Theater an der Wien, Hamburger Staatsoper, Festival Händel de Halle, Festival de Bregenz, Tòquio, Los Angeles i Bolxoi de Moscou. L'any 2011 va debutar amb gran èxit a l'Òpera de Colònia amb *Wozzeck*.

Té una extensíssima discografia, centrada en els grans cicles de lied, altament aclamada i guardonada (Edison Award, Premi Grammy 2015 com a millor solo vocal, etc.).

Els seus propers concerts inclouen *Die glückliche Hand* amb Sir Simon Rattle a Berlín, *Das Buch mit sieben Siegeln* amb Manfred Honeck al Musikverein, *La Creació* a Budapest amb Ádám Fischer, *Les estacions* amb la London Symphony i Sir Simon Rattle a Londres i Munic, *Passió segons sant Mateu* amb la Gewandhausorchester en gira per l'Àsia i *Wozzeck* de Berg al Concertgebouw.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular. La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música *a cappella* i les obres corals-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowski, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle, J-Ch. Spinosi, G. Dudamel i D. Barenboim. Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions. Aquesta temporada, el Cor ha protagonitzat una gira amb l'*Oratori de Nadal* de Bach amb Les Talens Lyriques, dirigits per Christophe Rousset, i ha debutat amb l'Orfeó Català al Royal Festival Hall de Londres, actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček. El 29 d'agost passat va actuar a la catedral de Bremen St. Petri Dom en la inauguració del Musikfest de Bremen.

Ensemble Matheus

Jean-Christophe Spinosi va fundar el Matheus Quartet el 1991, que molt aviat va esdevenir l'Ensemble Matheus impulsat pel seu desig d'innovació i recerca. En diverses formacions –des de grup de cambra fins a orquestra simfònica–, interpreta un repertori que va de la música barroca a la contemporània, amb instruments moderns o tradicionals.

La seva passió pels repertoris inèdits el portà a crear una sèrie d'enregistraments dedicats a Vivaldi, les obres mestres del qual estaven absents de la discografia. L'Ensemble Matheus ha establert relacions molt properes amb C. Bartoli, Ph. Jaroussky, N. Dessay, M. N. Lemieux, S. Piau i molts d'altres; i des del 2007 presenta noves produccions operístiques al Théâtre du Châtelet, Ópera Nacional de París i Théâtre des Champs Élysées (obres de Monteverdi, Vivaldi, Händel, Mozart, Haydn, Rossini, Bellini, etc.).

Ha actuat a Nova York (Carnegie Hall), Viena (Konzerthaus i Theater an der Wien), Zuric (Tonhalle), Londres (BBC Proms, Barbican i Wigmore Hall), Roma (Accademia di Santa Cecilia), Québec (Grand Théâtre), Festival de Salzburg, etc. Encara que interpreta també el gran repertori simfònic, l'òpera continua essent una part central de les seves activitats.

La temporada 2014-15 va oferir 29 representacions de *Serse* de Händel a Estocolm, òpera que també va presentar al Palau de Versalles el juny de 2015. El mes de febrer va començar una gira per la Bretanya i va incorporar noves produccions (*Il re pastore* de Mozart, *Messiah* de Händel, *Missa Solemnis* de Beethoven i *Mezzo-Furioso*, amb M. Ernman, J. Holloway i S. Prina).

Orgullós dels seus orígens bretons, l'Ensemble Matheus és molt actiu a la Bretanya i té la residència a Le Quartz de Brest des del 1996.

L'Ensemble Matheus rep subvenció de: Consell Regional de Bretanya, Consell del Departament de Finistère, Ajuntament de Brest i Ministeri de Cultura i Comunicació-DRAC de Bretanya.

Les activitats de l'Ensemble Matheus reben el suport del Fons dotacional BNP Paribas-Banque de Bretagne i de la societat Altarea Cogedim. Air France és el col·laborador oficial de l'Ensemble Matheus.

Jean-Christophe Spinosi, director

Algunes persones el consideren un *enfant terrible* de la música clàssica, per a d'altres és un autèntic músic coreògraf dotat d'un pols rítmic i d'una exaltació física que van més enllà de la norma. L'any 1991 va fundar a Brest l'Ensemble Matheus, una orquestra amb la qual ha viatjat per tot el món.

El 2005 va realitzar una sèrie de discos dedicats a obres poc conegudes de Vivaldi. Simultàniament continua interpretant el repertori clàssic i romàntic, així com moltes obres dels segles xx i xxi, de Xostakóvitx a Herbie Hancock, d'Stravinsky o Prokófiev a George Crumb, Arvo Pärt, Nicolas Bacri, Henryk Górecki o John Cage. Des d'aleshores ha pogut gaudir del privilegi de l'amistat musical amb grans artistes com Cecilia Bartoli, Marie-Nicole Lemieux o Philippe Jaroussky.

Des de l'any 2007 dirigeix noves produccions d'òpera amb l'Ensemble Matheus al Théâtre du Châtelet de París i actua regularment al Théâtre des Champs Elysées, Theater an der Wien i Wiener Staatsoper.

Durant molts anys ha treballat amb alguns dels directors d'escena més creatius, com Pierrick Sorin (*La pietra del paragone* de Rossini, 2007 i 2014), Oleg Kulik (*Vespres* de Monteverdi, 2009), Claus Guth (*Messiah* de Händel al Theater an der Wien, 2009), Patrice Caurier i Moshe Leiser (*Otello* de Rossini al Théâtre des Champs Elysées i Festival de Salzburg, 2014).

Spinosi treballa regularment amb nombroses orquestres, com, entre d'altres, la Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín, Filharmònica de Montecarlo, Rundfunk Sinfonieorchester de Frankfurt, Scottish Chamber, Nova Filharmònica del Japó, Reial Filharmònica d'Estocolm, Rundfunk-Sinfonieorchester de Berlín, Simfònica de Viena, Orquesta Nacional de Espanya, Simfònica de la Ciutat de Birmingham, Orquestra del Mozarteum de Salzburg, Orquestra del Festival de Verbier, Orchestre de París, etc.

Després de triomfar al Theater an der Wien el febrer de 2013 amb *Le Comte Ory*, Jean-Christophe Spinosi i Cecilia Bartoli continuen la seva estreta col·laboració amb tres òperes més de Rossini: *Otello* (Théâtre des Champs Elysées i Festival de Salzburg), *La Cenerentola* (Festival de Salzburg) i *L'italiana in Algeri* (Dortmund).

Durant la temporada passada Jean-Christophe Spinosi va dirigir una nova producció de *Les pêcheurs de perles* de Bizet al Theater an der Wien, *La flauta màgica* a l'Òpera de Hamburg, *Il barbiere di Siviglia* a la Wiener Staatsoper i *Le Comte Ory* a l'Òpera de Zuric amb Cecilia Bartoli, a més de diversos programes simfònics amb obres de Saint-Saëns, Ravel, Xostakóvitx i Prokófiev, a Amèrica del Nord i el Japó.

—Tasta el Palau de la Música Catalana amb Singularis

Cafeteria del Foyer Menú EXPRES (Durant l'entreacte)

Preu per persona: 20 € (IVA inclòs)*
*Servei mínim per a 2 persones

- Embotits catalans i pa de coca amb tàrtar de tomàquet i oli d'oliva
- Assortiment de formatges amb melmelada, nous i torradetes
- Barquetes
- Trufa de xocolata

Maridatge Gramona (vi o cava)
Aigua natural amb o sense gas

Reserves:
Tel. 93 310 22 51
a/e: elisabet.valls@serunion.elior.com

Restaurant Mirador del Palau Menú PALAU 100 (Al finalitzar el concert)

Preu per persona: 28,50 € (IVA inclòs)

Plats de la nova carta gastronòmica de temporada del xef Marc Joli:

- Pica-pica
- Plat principal (a escollir)
- Postres (a escollir)

Maridatge Gramona (vi o cava)
Aigua natural amb o sense gas

Reserves:
Tel. 93 315 20 86

Places limitades —Horari de reserves

De dilluns a divendres de 9.00 a 20.00 h
i fins a 2 hores abans de començar el concert.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Aquell any...

1824

Música

La *Missa Solemnis* de Ludwig van Beethoven s'estrena a Sant Petersburg. És la segona i última missa que escriu el músic alemany. Està dedicada al seu deixeble i amic l'arxiduc Rodolf d'Àustria, que en aquella època havia estat nomenat arquebisbe d'Olomouc.

Història

Té lloc la batalla d'Ayacucho (en quítxua, "morada dels morts"), al Perú. Aquest és l'últim gran enfrontament terrestre de les guerres d'independència hispanoamericanes. La derrota dels espanyols va portar la fi del seu domini colonial a l'Amèrica del Sud.

Art

Es funda The National Gallery. La seva col·lecció comprèn unes 2.300 pintures, majoritàriament d'obres compreses entre els anys 1250 i 1900. És el quart museu més visitat del món i el segon del Regne Unit, just després del British Museum.

Cultura

Neix al carrer Ample de Barcelona el músic, escriptor, polític, empresari, dinamitzador cultural i impulsor del moviment associatiu Josep Anselm Clavé, fundador de La Fraternidad, la primera societat coral creada a Espanya.

Ciència

El constructor anglès Joseph Aspdin aconsegueix la patent del ciment pòrtland, que titula *Una millora en la producció de pedra artificial*. El nom prové de la semblança que tenia amb la pedra que s'extreia de l'illa de Portland, situada al sud de la Gran Bretanya, al canal de la Mànega.

Pere Andreu Jariod, divulgador musical

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Sopranos

Nàtalia Casasús
Araceli Esquerra
Maria Teresa Estrada
Míriam Garriga
Maria Genís
Sílvia Sabater
Glòria Lorente
Elia Casanova
Anna Campmany

Contralts

Assumpta Cumí
Toni Gubau
Mariona Llobera
Magda Pujol
Ariane Prüssner

Montserrat Trias

Paola Cialdella
Elisenda Arquimbau
Tina Silc

Tenors

Aniol Botines
Josep Camós
Jordi González
Eloi Llamas
Marc Rendón
Jorge Juan Morata
Albert Riera
Josep Benet
Carlos Arturo Gómez

Baixos

Esteve Gascón
Daniel Morales
David Pastor
Joaquim Piqué
German de la Riva
Jordi Sabata
Victor Vilca
Pablo Acosta
Jorge Tello

Ensemble Matheus

Jean-Christophe Spinosi
Director

Violins I

Laurence Paugam
Petr Ruzicka
Anaïs Flores-Lopez
Anne Camillo
Survier Flores-Lopez
Morgane Dupuy
Olivia Steindler
David Bahun

Violins II

Faustine Tremblay
Philippe Huynh
Hélène Decoin
Julien Churin
Angélique Charlopain
Elise Douylliez
Violaine de Gournay

Violes

Pauline Sachse
Cédric Lebonnois
Marco Massera
Alexandra Brown

Violoncelles

Claire-Lise Démettre
Alice Coquart
Jean-Lou Loger
Grégoire Fedorenko

Contrabaix

Thierry Runarvot
Etienne Charbonnier
Agustín Orcha Mata

Flautes

Julie Huguet
Naomie Gros

Oboès

Magdalena Karolak
Nehil Durak

Clarinetes

Toni Salar-Verdú
Marie Ross

Fagots

Michele Fattori
Alexandre Salles

Contrafagot

Jessica Rouault

Corn anglès

Philippe Bord
Benjamin Locher
Edouard Guittet
Cédric Berger

Trompetes

Serge Tizac
Philippe Lafitte

Trombons

Maxime Chevrot
Abel Rohrbach
Daniel Savoyaud

Timbales

Dominique Lacomblez

El Palau *batega,* *viu-lo en directe!*

Abona't a la nova temporada 2015-2016
Palau 100 Grans Veus

03.02.16

**Juan Diego
Flórez**

Cançons napolitanes

13.03.16

**R. Villazón
& W. Christie**

Il re pastore

16.03.16

**Magdalena
Kožená**

Àries de Monteverdi

14.04.16

**Matthias
Goerne**

Winterreise

Abona-t'hi a partir de 96 €
Abonament Jove amb un 40% descompte

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Taquilles del Palau de la Música
Tel: 902 442 882
abonaments@palaumusica.cat
taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Troba'ns a:

Propers concerts al Palau

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DIMECRES, 11.11.15 - 20.30 h

Pablo Ferrández, violoncel
Luis del Valle, piano

M. Bruch: *Kol Nidrei*

F. Schubert: *Sonata en La menor, D. 821, "Arpeggione"*

R. Schumann: *Fantasiestücke, op. 73*

D. Xostakóvitx: *Sonata en Re menor, op. 40*

Preu: 20 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DILLUNS, 23.11.15 - 20.30 h

Christian Zacharias, piano

D. Scarlatti: cinc *Sonates* (*K. 162, 226, 193, 183 i 386*)

M. Ravel: *Sonatine*

Pare A. Soler: quatre *Sonates* (*87, 84, 24 i 88*)

F. Chopin: *Scherzo núm. 1, op. 20*

F. Chopin: *Quatre masurques*

F. Chopin: *Scherzo núm. 2, op. 31*

Preus: 12, 20, 30, 40 i 100 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DIJOUS, 07.01.16 - 20.30 h

Orquesta Sinfónica Simón Bolívar

Yuja Wang, piano

Cynthia Millar, ondes Martenot

Gustavo Dudamel, director

O. Messiaen: *Simfonia Turangalila*

Preus: 20, 30, 40, 75 i 140 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DILLUNS, 11.01.16 - 20.30 h

Mahler Chamber Orchestra

Mitsuko Uchida, piano i direcció

W. A. Mozart: *Concert per a piano núm. 20, KV 466*

W. A. Mozart: *Divertimento en Si b menor, KV 137*

W. A. Mozart: *Concert per a piano núm. 19, KV 459*

Preus: 15, 30, 40, 65 i 100 euros